

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/29/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312202692
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312202692.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľa: A. C. F., s.r.o., so sídlom Š. XX, XXX XX A., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom - advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi: L. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX T. XXXX, štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Stará Baštova 2, Košice, adresa na doručovanie písomností: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 05.3.2012, v spojení s podaním zo dňa 28.3.2012 a ďalším doplňujúcim vyjadrením zo dňa 07.6.2012, sa navrhovateľ (vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke ako právny nástupca spoločnosti B. C., a.s., IČO: XX XXX XXX - titulom súdu predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2011) domáha zaviazania odporcu povinnosťou zaplatenia istiny vo výške 248,95 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy za čas od 27.4.2009 do zaplatenia, ako pohľadávky z titulu nezaplatenej zmluvnej pokuty, vyúčtovanej predchodcom navrhovateľa odporcovi z právneho vzťahu zo zmluvy o pripojení zo dňa 08.9.2006 v znení jej dodatku z toho istého dňa, vrátane všeobecných podmienok spoločnosti predchodcu navrhovateľa pre poskytovanie verejných elektronických komunikačných dátových služieb, uzavretej podľa §§ 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa a k nemu pripojeným listinným dôkazom na výzvu súdu spolu s procesným poučením podľa ust. §§ 114 ods.1 a nasl., § 120 ods.4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“), písomne vecne nevyjadril. Do zápisnice súdu z pojednávania dňa 11.6.2012 nenamietal uplatnený nárok čo do dôvodu ani výšky, vzhľadom na svoju finančnú situáciu prejavil záujem dohodnúť sa s navrhovateľom na splácaní dlhu.

Ešte predtým, podaním doručeným súdu dňa 16.5.2012 oznámil súdu svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu, za podmienok ust. § 93 ods.2 OSP, ako právnická osoba, ktorej predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, v tomto prípade podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane

spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý po doručení rovnopisu návrhu v tejto veci súdom podal vo veci samej vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 26.6.2012 - navrhujúc návrh ako nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietnuť, vzhľadom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky o jej dojednaní v zmluve o pripojení, s poukazom i na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/32/2011 zo dňa 23.5.2012.

Navrhovateľ reagoval na cit. vyjadrenie vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 27.7.2012, namietajúc proti jeho vstupu do konania v prejednávanej veci.

Okresný súd právoplatným uznesením č.k. 8C/29/2012-68 zo dňa 21.11.2012 rozhodujúc o predmetnej procesnej námietke navrhovateľa, vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu pripustil.

Súd v ďalšom priebehu konania vo veci, ktorá je podľa ust. § 200ea ods.1 OSP drobným sporom (ktorej hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 eur), rozhodol o návrhu navrhovateľa o zaplatenie istiny v sume 248,95 eur a úroku z omeškania bez nariadenia ďalšieho ústneho pojednávania, rozsudkom vyhláseným za splnenia podmienok podľa ust. § 115a ods.2, § 156 ods.3 OSP, vychádzajúc z obsahu spisu, najmä listinných dôkazov predložených navrhovateľom, majú tak v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci za preukázaný skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) tak, ako ho opísal vo svojich tvrdeniach navrhovateľ v odôvodnení cit. návrhu na začatie konania, na základe ktorého súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery:

Súd prejednávajúci túto vec vo svojej rozhodovacej činnosti, konajúc o obdobných návrhoch navrhovateľa pri vymáhaní pohľadávok zo zmlúv o pripojení, navrhovateľa ako právneho nástupcu spoločnosti B. C., a.s., opakovane upovedomil postupom podľa ust. § 100 ods.1 OSP o svojej vedomosti z úradnej činnosti o právoplatnom rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012, ktorým súd v konaní o návrhu predchodcu navrhovateľa B. C., a.s., zamietol návrh navrhovateľa, ktorého predmetom bol nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania, uplatnený proti spotrebiteľovi zo zmluvy o pripojení a súčasne určil za neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky v dodatku k zmluve o pripojení uzavretom účastníkom dňa 21.6.2007 s predchodcom navrhovateľa - ktoré sú identické so zmluvnými podmienkami v dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uzavrel predchodca navrhovateľa s odporcom a z ktorých navrhovateľ v prejednávanej veci uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty - s odkazom na relevantnú právnu úpravu účinnú v čase uzavretia posudzovanej zmluvy (§ 23a v tom čase účinného zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a §§ 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov - „Obč. zák.“ v tom čase účinnom znení), prostredníctvom ktorej už v tom čase Slovenská republika plnila záväzok prijatý z titulu svojho vstupu do Európskej únie náležite transponovať do svojho právneho poriadku smernice EÚ a v aplikačnej praxi naplňovať ich ciele, v tomto prípade konkrétne vo vzťahu k Smernici Rady ES 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súdom konštatovaná neprijateľnosť zmluvných podmienok o dojednaní zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve má za následok nedostatok platného písomného dojednania dohody o zmluvnej pokute a súd preto pre nedostatok právneho základu takto uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol (a to bez ohľadu na objektívne zistenie súdu, že účastník v určitom období využíval služby predchodcu navrhovateľa a v určitom období za ne neplatil). Súdy predovšetkým vo vzťahu k zmluvným podmienkam, pripraveným prostredníctvom návrhu zmluvy dodávateľom, konštatovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, už len tým, že prostredníctvom zmluvnej pokuty je pre prípad nesplnenia záväzkov zo zmluvy sankcionovaná výlučne len jedna zo strán a to spotrebiteľ. Konštatovali ďalej tiež neprimeranosť dojednanej sankcie aj z hľadiska času, ako aj reparačnej funkcie zmluvnej pokuty, nerozlišujúcej z hľadiska dohodnutého času viazanosti zmluvy, kedy dôjde k jej ukončeniu v dôsledku porušenia povinností účastníkom, všeobecne a tým i neurčito formulované podmienky, v skutočnosti bez reálnej možnosti spotrebiteľa vyjednávať o individuálnych podmienkach a tieto ovplyvniť v jednotlivom zmluvnom vzťahu.

Právne dôsledky vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v rozsudku súdu podľa cit. ust. § 153 ods.3,4 OSP okrem premietnutia v meritórnom rozhodnutí súdu v tej

konkrétnej veci, v ktorej súd neprijateľnosť zmluvných podmienok vyslovil (formou nepriznania nároku uplatneného z takýchto - neplatných - zmluvných podmienok), vyplývajú výslovne ďalej predovšetkým z cit. ust. § 53a ods.1 a 2 Obč. zák., vo forme zákonom uloženou povinnosťou dodávateľa (vrátane jeho právneho nástupcu) zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Právoplatným rozhodnutím súdu (judikovanú) neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve zákon výslovne, v ust. § 53 ods.5 Obč. zák. označuje za absolútne neplatnú.

Povinnosť navrhovateľa (jeho právneho predchodcu) podľa cit. ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. zdržať sa používania zmluvnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom, o ktorej neprijateľnosti rozhodol súd podľa § 153 ods.3,4 OSP v spojení s ust. §§ 52 a nasl. Obč. zák. v ostatných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi je v zmysle citovanej právnej úpravy založená na existencii právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve a preto prirodzene zaväzuje príslušného dodávateľa do budúcnosti, od okamihu takéhoto právoplatného súdneho rozhodnutia. Takéto právoplatné rozhodnutie súdu a to hoci i toho „najnižšieho“ zo sústavy všeobecných súdov a hoci vydané v jednotlivkej konkrétnej veci, má však súčasne prostredníctvom citovanej právnej úpravy v ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. nevyhnutne všeobecnú pôsobnosť - i na všetky ostatné obdobné právne vzťahy, do ktorých vstupuje konkrétny dodávateľ na základe obdobných spotrebiteľských zmlúv so všetkými ostatnými spotrebiteľmi. V čase dojednania vyššie citovaných zmluvných podmienok v zmluve o pripojení, uzavretej predchodcom navrhovateľa s odporcom v tejto veci, nejestvovalo cit. právoplatné rozhodnutie súdu o vyslovení ich neprijateľnosti a predchodcu navrhovateľa v tom čase preto výslovne nezaväzoval zákaz ich používania podľa § 53a ods.1,2 Obč. zák. Na druhej strane návrh na začatie súdneho konania v tejto veci navrhovateľ podal už v čase nasledujúcom po takomto rozsudku súdu podľa § 153 ods.3,4 OSP, napriek tomu navrhovateľ uplatnil nárok proti odporcovi založený na tých istých zmluvných podmienkach, o ktorých neprijateľnosti a teda neplatnosti už rozhodol súd v konaní o návrhu jeho predchodcu, s dôsledkom zákonnej povinnosti zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa názoru súdu, stotožňujúceho sa s podstatnými dôvodmi právneho posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v cit. rozsudkoch Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Prešove, nie je vzhľadom na existenciu takéhoto právoplatného rozhodnutia podľa § 153 ods.3,4 OSP a jeho univerzálne účinky, v súlade s účelom predmetných procesných ustanovení, nadväzujúcich na hmotnoprávnu úpravu v § 53a ods.1,2 Obč. zák., dôvod na jeho opakovanie (znovu vyslovením neprijateľnosti identických zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť už raz súd vyslovil) v každej inej obdobnej prejednávanej veci.

Súd v tejto veci nie je v zmysle ust. § 135 OSP citovaným právoplatným rozhodnutím iného súdu v inej, hoci skutkovo a právne identickej veci, viazaný a rozhoduje nezávisle na základe výsledkov vykonaného dokazovania a ich hodnotenia v jednotlivkej prejednávanej veci. Súčasne však súdu to isté, ani žiadne iné zákonné ustanovenie akokoľvek nebráni v skutkovo identickej veci zaujať to isté právne stanovisko, aké v inej obdobnej veci už zaujal iný súd (naopak, v právnom štáte možno i z hľadiska predvídateľnosti súdneho rozhodnutia takýto postup skôr očakávať). Odporcovi už v čase uzavretia spornej zmluvy o pripojení poskytovala dostatočnú právnu ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve hmotnoprávna úprava v cit. zák. SNR č. 634/1992 Zb. (§ 23a ods.1,2) v spojení s ustanoveniami §§ 52 až 60 Obč. zák. (tzn. vrátane posúdenia konkrétnych podmienok v spotrebiteľskej zmluve ako neprijateľných), prostredníctvom ktorej právnej úpravy (tak ako i predchádzajúcej - už Slovenská republika plnila záväzok prijatý z titulu svojho vstupu do Európskej únie náležite transponovať do svojho právneho poriadku smernice EÚ a v aplikačnej praxi naplňovať ich ciele, vrátane cit. Smernice Rady ES 93/13. Súd prejednávajúci túto vec nezistil žiadne také osobitné skutkové okolnosti konkrétnej prejednávanej veci a ani navrhovateľ v priebehu konania neuviedol žiadne také právne argumenty, ktoré by odôvodňovali odlišné posúdenie dotknutých zmluvných podmienok ako neprijateľných a neplatných súdom konajúcim v tejto veci.

Pokiaľ ide potom o okolnosti výkonu práva navrhovateľom v tejto veci v nadväznosti na právnu úpravu v ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák., súd dodáva, že i keď zákon v cit. právnej úprave výslovne dodávateľa zaväzuje zdržať sa používania neprijateľných zmluvných podmienok prirodzene do budúcnosti, tzn. v zmluvách uzatváraných po právoplatnom vyslovení neprijateľnosti zmluvných podmienok súdom, vzhľadom na objektívnu existenciu tejto zákonnej povinnosti, zaväzujúcej navrhovateľa ako právneho nástupcu spoločnosti Slovak Telekom, a.s., výkon práva navrhovateľa v konkrétnej prejednávanej veci, uplatňujúceho nárok voči spotrebiteľovi, založený na takých istých (neprijateľných a preto neplatných) zmluvných podmienkach, podľa názoru súdu odporuje zákonu (s ohľadom na právny dôsledok vo forme absolútnej neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods.5 Obč. zák. a ďalšie právne súvislosti, uvedené v obdobnej veci iného mobilného operátora podrobne v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2Co 137/2010 zo dňa 29.6.2011) i dobrým mravom podľa ust. § 3 ods.1 Obč. zák. - a to zistiť ním vedomým uplatňovaním hmotnoprávných nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy na základe takých zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť vyslovil súd a ktoré už nesmie v žiadnej inej obdobnej zmluve použiť a v ktorom prípade je preto podľa názoru súdu namiesto od podnikateľského subjektu riadiaceho sa vo svojom podnikaní zásadami poctivého obchodného styku očakávať upustenie od vymáhania nárokov založených na takýchto zmluvných podmienkach v iných prípadoch proti iným spotrebiteľom a nie naopak. Preto súd návrh navrhovateľa o zaplatenie zmluvnej pokuty ako v celom rozsahu nedôvodný zamietol.

Pretože navrhovateľ bol v občianskom súdnom sporovom konaní neúspešným účastníkom, musí podľa zásad rozhodovania o trovách konania na základe úspechu v konaní v zmysle ust. § 142 OSP vlastné trovy, ktoré v konaní vynaložil, v plnej miere znášať sám. Odporca, ktorý naopak mal v konaní plný úspech, nenavrhol zaviazat' navrhovateľa povinnosťou náhrady trov konania, ani súd vznik žiadnych trov odporcovi v konaní zo spisu nezistil - preto ich náhradu nepriznal ani jemu.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa ust. § 93 ods.4 OSP patria inak v konaní tie isté procesné práva ako účastníkovi, vrátane práva na náhradu trov konania. Zo žiadneho ustanovenia OSP, ani cit. osobitného predpisu zákona č. 250/2007 Z.z. nemožno priamo a bez ďalšieho, najmä bez zreteľa na okolnosti konkrétneho konania vyvodit' a zovšeobecniť nadbytočnosť, neúčelnosť, nehospodárnosť, či všeobecne nedostatok oprávnenia právnickej osoby založenej na účel ochrany práv spotrebiteľa v zmysle cit. osobitnej právnej úpravy požívať v občianskom súdnom konaní v procesnom postavení vedľajšieho účastníka rovnaké procesné práva, aké v zmysle ust. § 93 a súvisiacich ust. OSP patria každej inej osobe v rovnakom procesnom postavení, vrátane práva na právne zastúpenie v konaní. Napriek tomu súd ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (ako úspešného účastníka v konaní v zmysle § 142 ods.1 OSP) v prejednávanej veci náhradu trov, ktoré mu vznikli z titulu právneho zastúpenia a ktorých náhradu riadne a včas uplatnil (§ 151 ods.1 OSP), ani čiastočne nepriznal, s použitím ust. § 150 ods.1, s prihliadnutím i na ust. § 150 ods. 2 OSP.

Ako na dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, ktorá by mu inak vzhľadom na skôr konštatovanú úspešnosť účastníka, ktorého v konaní podporoval, patrila, súd prihliadal na zásadu účelnosti a hospodárnosti takto vynaložených trov v konkrétnej veci, v ktorej súd, dbajúc na ochranu práv spotrebiteľa, rozhodol v súlade so svojou rozhodovacou činnosťou v obdobných sporoch. Okrem toho súd napriek svojmu vyššie citovanému právnomu názoru k právu vedľajšieho účastníka, ktorý je právnickou osobou založenou podľa zákona č. 250/2007 Z.z., na náhradu trov konania, nemôže prehliadať čiastočne odlišný právny názor nadriadeného odvolacieho Krajského súdu v Žiline, takisto známy súdu (i vedľajšiemu účastníkovi) z jeho rozhodovacej činnosti (vyslovený napr. v uznesení sp. zn. 9Co/412/2012 zo dňa 29.11.2012, v ktorom odvolací súd okrem iného uviedol, že „Združenie je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa a teda má byť spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa. Je potrebné poukázať, že pokiaľ i združenie má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, nemožno takto vynaložené finančné prostriedky považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní“). Okresný súd preto, prihliadajúc i na citovanú argumentáciu odvolacieho súdu v rozhodovacej činnosti, hoci v inej právnej veci, v tejto konkrétnej prejednávanej veci ako ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zohľadnil práve osobu vedľajšieho účastníka a jeho zo zákona predpokladanú spôsobilosť poskytnutia dostatočnej ochrany záujmom spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní i bez zvyšovania trov konania prostredníctvom právneho zastúpenia, osobitne potom vo veci, ktorá je

vzhľadom na nízku hodnotu sporu tzv. drobným sporom (§ 200ea ods.1 OSP), v ktorom výška trov z titulu právneho zastúpenia sa súdu javí ako neprimeraná a v ktorom je preto súd oprávnený obzvlášť posudzovať nároky na náhradu trov reštriktívne (§ 150 ods.2 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).